

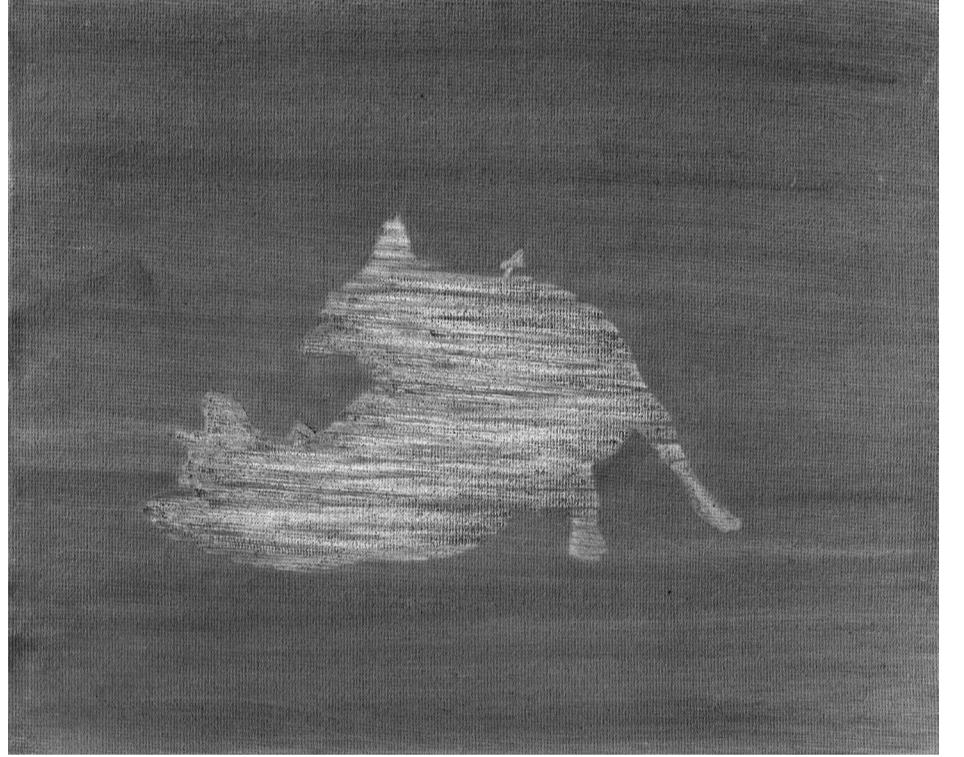
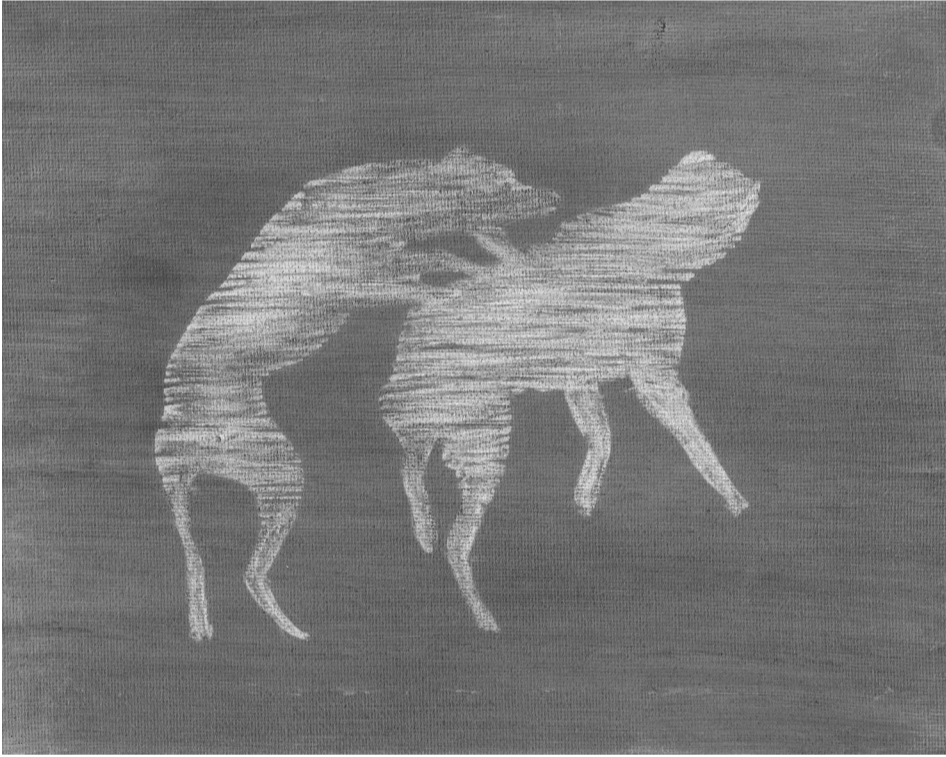
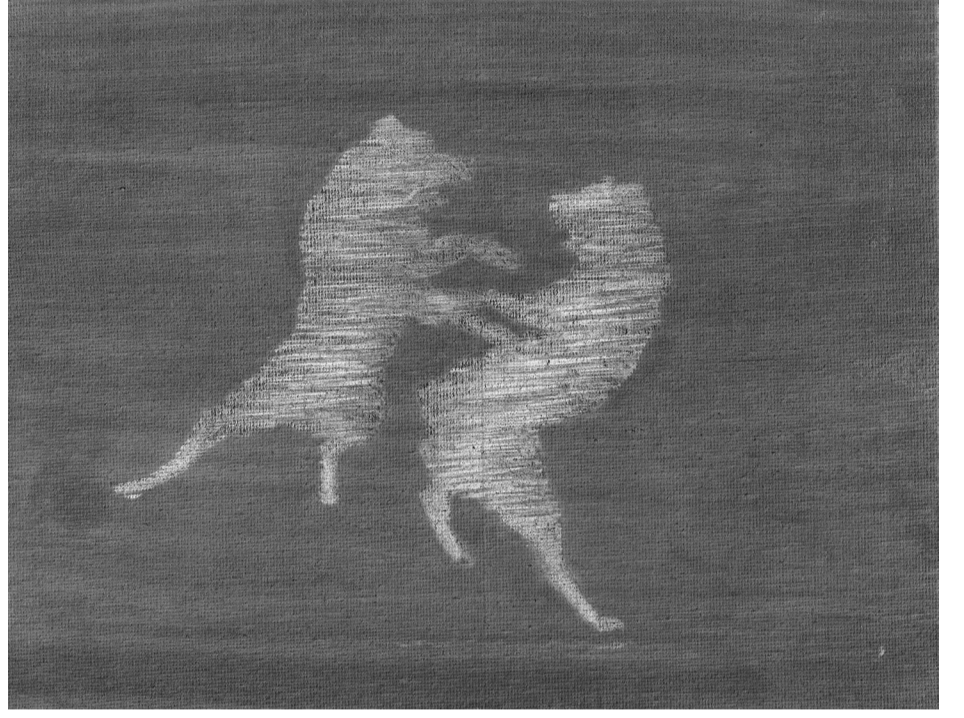
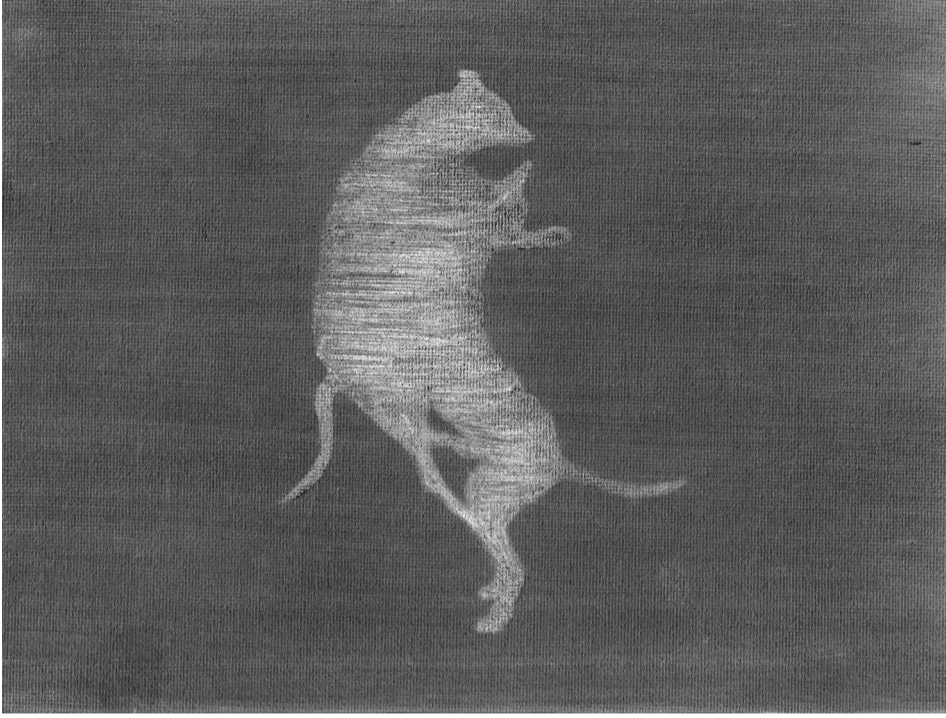
art ON
I S T A N B U L

OLCAY KUŞ

GAME CENTER

08.01.2014 - 08.02.2014

İsimsiz, press tuval üzerine kurşun kalem, 19 x 24 cm, 2013
Untitled, pencil on press canvas, 19 x 24 cm, 2013

Duvarlar üzerinden yeni bir dünya kuruyor Olcay Kuş. Her gün an be an değişen duvarların hareketliliği yakalıyor onu. Günümüzün hızında, koşuşturmasında duvarların üzerinden okuyor hayatı. Özellikle son günlerin gündem yoğunluğunda daha da öne çıkan duvarlar, ironiyle, mizahla harmanlayarak bazen doğrudan bazen dolaylı anlatıyor tüm yaşananları. Olcay Kuş da duvarların sesini taşıyor galeri mekanına. Ama o gördüğü, bulduğu duvarlardan ziyade kendi duvarlarını inşa ediyor tuvalin yüzeyine. Sokağın sesinden beslenen sanatçı, ArtON İstanbul'daki ikinci kişisel sergisi "Game Center"da bu kez 'oyunlar' anlatıyor. Oyunun parçası olduğumuzu söylüyor; yaşadığımız hareketli günlerin, çatışmaların bir dışa vurumu olarak görüyor yeni işlerini. Gündemden hareketle de kendi oyununu kuruyor. Ama bu oyunda düşünemezsiniz, fikir üretemezsiniz ya da itiraz edemezsiniz... Sadece birer piyonsunuz! Olcay Kuş, bizlerle oynayanlarla 'oynuyor' aslında.

Öte yandan sergideki tüm işler 'şiddet'e de işaret ediyor. Ama bu her yerde, her an karşılaşılabileceğimiz şiddet, eserlere ilk baktığınızda hemen fark edilmiyor. İlk baktığınız anda gördüğünüz size güzel, komik, eğlenceli gelebilir. İşin derinine indiğinizde ise gerçekle karşılaşıyorsunuz. Ne kadar renkli olsalar da her bir işin gizli öznesi 'şiddet' bu sergide. Sanatçı ne yazık ki artık şaşırmadığımız şiddetle dalga geçiyor, ona gülerek karşılık veriyor; aslında ince bir oyun oynuyor.

Öte yandan politik bir sergi bu kesinlikle. Sözü nü sakınmadan söylüyor. Her bir cümlesini ironiyle örüyor. Bu ironi sanatçının, daha önceki çalışmalarımızda da gördüğümüz bir yönüydü. Ironi ile daha da güçlenen sözcükleri tuval yüzeyinden bizim hayatımıza karışıyor... Sergideki eserler hem içerik olarak çok güçlü hem de sanatçının kullandığı ironik dili çok kararmış. Sert ama eğlenceli işler bunlar. Baktığınız anda sizi etkisi altına alıyorlar, üstelik isimleri de çok eğlenceli. Mesela sanatçı bir kovboyu taşıdığı resmine "Başkan" adını veriyor! "Oyuncak" isimli eseri çok manidar; burada bir siyasi figürü görüyoruz, lakin başının yerinde bir oyuncakın kafası var. Bakar bakmaz gülümsüyorsunuz, sonra işin özü sizi çarpıyor. Sımsiyah bir zeminde oyuncak başlı bir siyasi figür çok ama çok söz söylüyor. Sanatçı kesip birleştirmeyi, farklılaştırmayı, resmin diliyle oyun oynamayı seviyor. Mecliste bir kavga sahnesindeki baş aktörlerden biri olarak onu görüyorsunuz mesela! Şiddetin bir yüzü de sanatçının "Milli Savunma Aracı" adlı çalışmasında karşımıza çıkıyor. Bu eserde bir dokuz tekerlekli dev bir araç görüyoruz; tank gibi, TOMA gibi... Bir yanıyla da oyuncak gibi. Önce yine gülümsüyorsunuz, sonra ismiyle birlikte düşündüğünüzde işin ciddiyetini çözüyorsunuz. "Mahalle Takımı"nda poz veren çocukların arasında polis kaskı takmış olanları fark ediyorsunuz. Direkt çok söylemekten, ahkam kesmekten hoşlanmayan resimler bunlar. Ve böyle olmaları nedeniyle daha da yaklaşıyorlar izleyiciyi kendilerine. Olcay Kuş'un didaktik olmayan resim dili hemen sizi kavıyor. Büyük sözler kurmadan aslında ne çok şey anlatılabileceğini kanıtıyor.

Şablonlar, gazete kağıtları, sprey boyalarla tuvalini ören Olcay Kuş, sokak sanatından yola çıkıyor. Lakin şunu vurgulamakta yarar var, Olcay Kuş, sokak sanatçısı olmadağının altını kalın çizgilerle vurguluyor. Evet o kurduğu dünyada sokak sanatından besleniyor. Ama sokak sanatı onun sadece çıkış noktası. Tuvalinde hareket ederken sokak sanatçısı gibi yol almıyor. Kat kat tuvalin yüzeyine yerleştirdiği gazeteler vasıtasıyla duvar dokusunu sunuyor izleyiciye. O his, derinlik ve etki her geçen gün de güçleniyor. Belki ileride sadece duvar dokusuna yöneldiği işleriyle karşılaşacağız sanatçının.

Nasıl yaşıyorsa, ne okuyorsa, neyi görüyorsa onun resmini yapıyor. Onun gözünden okuyoruz biz de. Günceli takip eden bir sanatçı olan Olcay Kuş'un resimleri sokağa açılan birer kapı. Ve biz o kapıdan içeri girerek, kimi zaman fark etmediklerimizi daha iyi görüyoruz; yaşadığımız, izlediğimiz olayları, hayatı daha da güçlü bir şekilde fark ediyoruz.

Sanatçının işlerinde, iki yıl önce ArtON İstanbul'da açtığı "Sıradan Bir Gün" adlı sergisinden bugüne bir değişimin varlığını da seziyoruz. Öncelikle ilk sergisinden bu yana Olcay Kuş'un resmindeki duvar imgesi teknik anlamda çok değişti. Gazete kağıdı kullanırken tuval yüzeyinde çok yoğunlaşmadığını fark eden sanatçının resminde şimdi o hissiyat, o doku biraz önce de değindiğimiz gibi daha güçlü. Ayrıca Olcay Kuş'un daha önceki resimlerindeki şablonlar her şey olabilirdi. Hayattan her şeyi şablonlarla resmine taşıyabiliyordu. Ama şimdi şablonları kullanırken onları bir yere bağlama istediği duyuyor. Ve bu istekle hareket ediyor. Şablonları yüzey üzerinde çoğaltması (bu çoğaltma ve ikilemenin nedeni ise büyük boyutlu tuvalle çalışan sanatçının önceleri küçük şablonları kullanıyor olmasıydı) ve onların renklerinden dolayı pop art etkisini gördüğümüz o işlerden farklı olarak bu kez estetik olarak güzel olmanın ötesine geçiyor. Yeni sergisindeki şablonları bir yere, konuma oturtarak resmine yerleştiriyor; temelleri artık çok daha sağlam. Öte yandan bu sergi ilkinden daha güçlü sözler söylüyor. Daha önce de sözünü ettiğimiz gibi daha güncel ve daha politik.

Bu sergide Olcay Kuş'un desenlerini de görüyoruz. İşlerinde daima bir yenilik arayan sanatçı olduğu yerde durmayı sevmiyor. Resmiyle oynuyor ve bu oyundan da zevk alıyor. Contemporary İstanbul'da da gördüğümüz büyük boyutlu desenlerinde yine duvar hissini görüyoruz. Ama bu kez gazete kağıdı ile vermiyor bunu; füzün ve kurşun kalemle gerçekleştiriyor o dokuyu. Olcay Kuş, desenleriyle teknik olarak geçmişe dönmüş olsa da aslında ilk akla gelen tanımla 'desen' sunmuyor. Klasik desenden farklı bunlar. Mesela Contemporary İstanbul'da aydınlar üzerine füzün ve karakalem kullanarak yaptığı desenlerinde olduğu gibi... Bir desen, çizgi yaratmıyor; orada da yine çizgiyi şablonla yapıyor. Ve yine büyük boyutlu desenler bunlar. Tıpkı pek çok tuvalinde olduğu gibi...

Büyük boyutlu yüzeylere ihtiyaç duyuyor sanatçı. Çünkü sokakta büyük büyük duvarlarla karşılaşıyoruz. Kimi zaman bizi ayıran, kimi zaman bir yere hapseden duvarlarla... Olcay Kuş da tıpkı dışarıda karşılaştığımız duvarlar gibi büyük tuvalerin yüzeyinde sözünü anlatmayı tercih ediyor. Küçük tuvaleri de var tabii. Bunlar ise sanki duvardaki küçük bir imgeyi sadece seçip almış, ona dikkat çekmek istemiş hissiyatı yaratıyor izleyicide.

Olcay Kuş yeni sergisi "Game Center"da koca bir sokağı, tüm duygusuyula, yaşanmışlıklarıyla, geçmişleriyle, tanıklıklarıyla galerinin içine sığdırmayı başarıyor. Sokağın sesini, sessizliğini, son dönemde yaşadığımız şiddeti, 'oyun'ları... Hayatın ta kendisini...

Olcay Kuş creates a new world through walls. The dynamism of walls, which are undergoing a change in every moment of each day, catches his eyes. In today's hustle and bustle, he reads life through these walls. Due to the busy agenda of the recent times, walls came into prominence by narrating the happenings in the country, directly or indirectly, through blending humor and irony. Olcay Kuş conveys the sound of walls into the gallery space. He prefers, however, to build his own walls on canvases rather than the walls he has seen, took a look at and got inspired from. Fed by the sound of streets, the artist, this time, depicts 'games' in "Game Center", his second solo exhibition at artON İstanbul. He recounts that we're a part of the game; for him, his new works are an expression of the conflicts, the protests and the difficult times we're going through. Inspired by the agenda, he sets his own game. Yet, you cannot think, produce any ideas or argue against anything in this game. You're only a pawn! Indeed, Olcay Kuş 'plays' with those who play with us.

On another level, all the works in this exhibition indicate "violence". Nonetheless, it is not easy to notice the violence we come across every day in these artworks. At first sight, what you see might look nice, funny and enjoyable. However, once you peer into the works, you come face to face with the reality. No matter how colorful these works are the invisible subject of each work is 'violence' in this exhibition. The artist makes fun of the violence that unfortunately does not astonish us in today's world. He responds to this violence by laughing; in fact he plays an incisive game.

At the same time this is a political exhibition; he doesn't pull any punches. He fits irony into each of his sentences. We're familiar with this irony he adds to his art as his previous works were also adorned the same way. His words, gained strength by the force of his irony, come into our lives through the canvases... The works in the exhibition are strong in terms of their context. Furthermore, the level of irony he uses is as it should be. These are though but fun works. They impress you as soon as you have a look at them and what is more is that their titles are very funny. For example, the picture portraying a cowboy is titled as "President"! His other work titled "Toy" is also significant; there is a political figure whose head is replaced by the head of a toy figure. Upon seeing this work, you smile; shortly afterwards, you grasp the essence of this work. A political figure, with the head of a toy, standing on a jet-black ground says a lot. The artist loves cutting, pasting, differentiating and playing with the language of the pictures. For example, you can see this figure as the leading actor of a scene in which members of the parliament are fighting! Violence also shows its face on the work titled "National Defense Vehicle". In this work, we see a huge vehicle with nine wheels; like a tank, like TOMA (Intervention Vehicle to Social Events)... And also like a toy. At first you smile again but then, you realize how serious this work is when you take its title into consideration. Among children who pose in "Street Team", you easily notice that there are a few that wear police helmets. These pictures don't favor making direct interpretations or justifications; hence, viewers find them much closer to their delights and hearts. As Olcay Kuş doesn't use didactic language in his pictures, his works immediately touch you and prove that it is possible to express a lot without talking big.

Olcay Kuş bases his works on street art and builds his canvas by using templates, newspapers and sprays. At this point, it is crucial to make it clear that Olcay Kuş underlines that he is not a street artist. Yes, in the world he creates he is fed by the street art; yet, street art is only his inspiration source. The way he proceeds on his canvas is not similar to that of a street artist. Layering the newspapers over each other, he offers to viewers a natural wall texture. This feeling, profundity and effect all consolidate day by day. In the future we might come across with works in which he only focuses on wall texture.

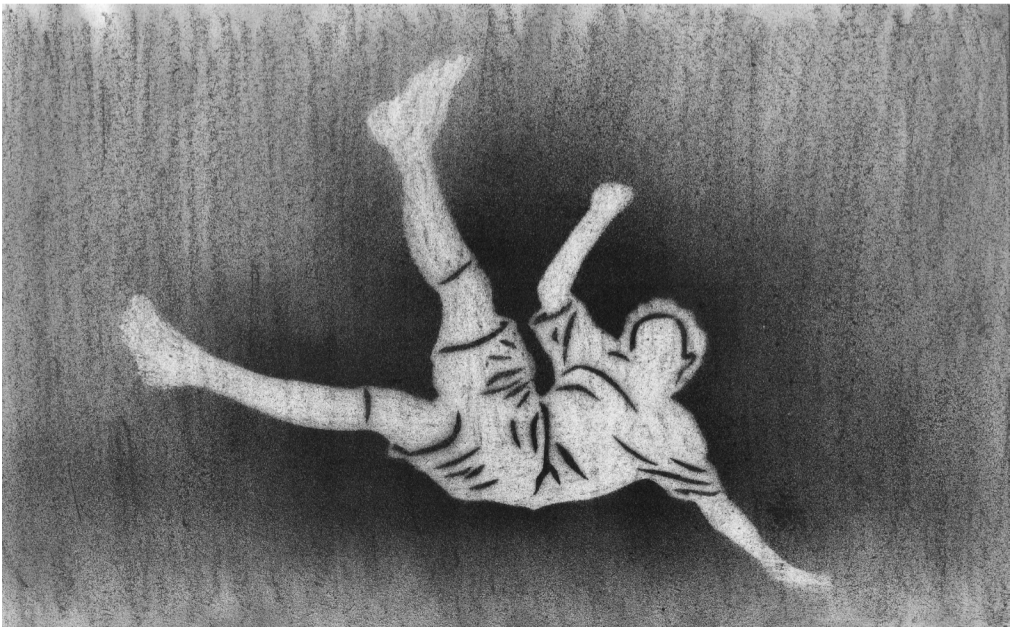
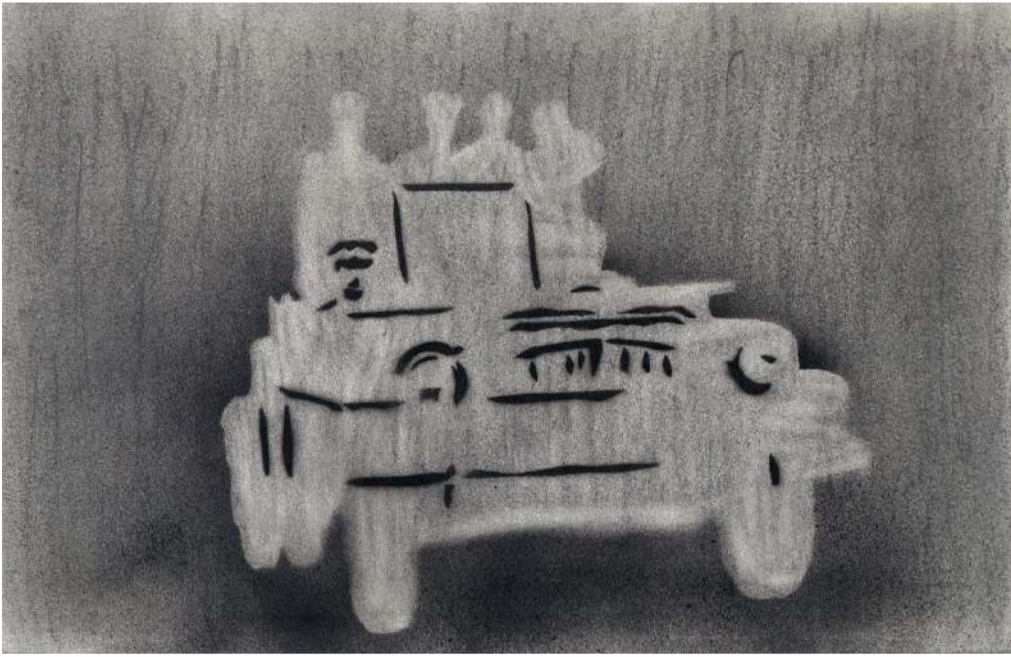
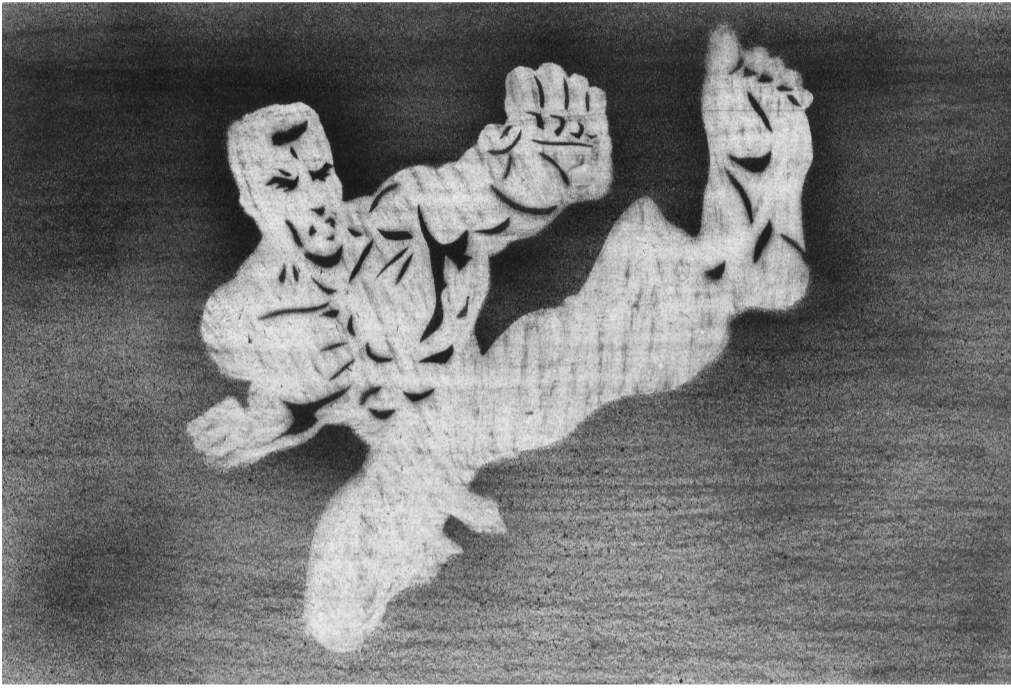
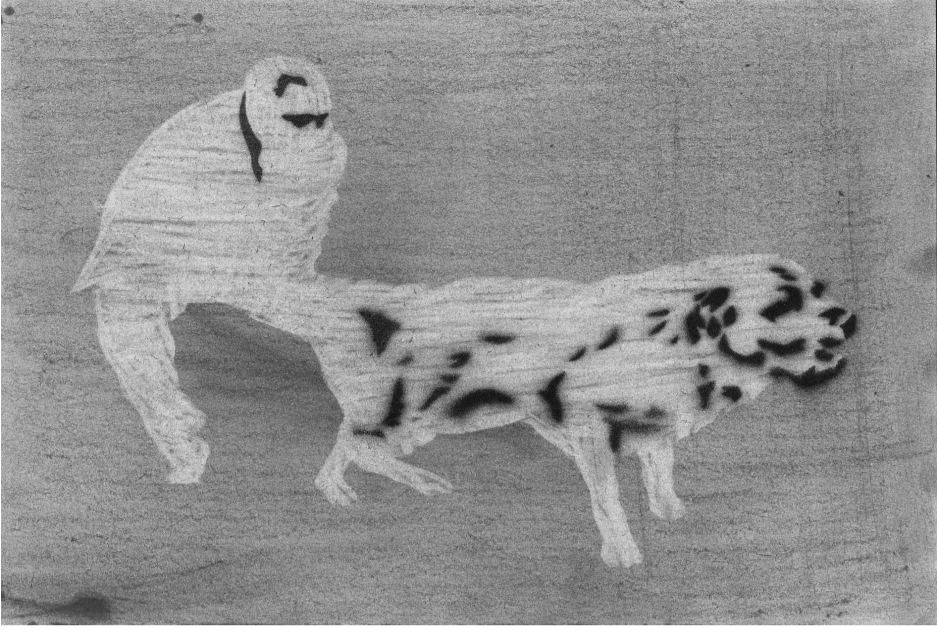
He paints pictures of what he lives, reads and sees. And we read the pictures through his eyes. Olcay Kuş is an artist who is always up to date and so his pictures are doors opening to streets. As we go through these doors, we begin to see many things we've failed to notice; we pick out the life, the events we witness, and all goings-on. We realize life more profoundly.

When compared to the works in his previous solo exhibition titled "An Ordinary Day" hosted by artON İstanbul two years ago, his art has undergone a change. First of all, the wall image in his pictures had a technical transformation. Olcay Kuş realized that while using newspapers he did not focus on the surface of the canvas as much. In his recent works, however, this feeling, this touch, this texture grew much stronger. Besides, the templates Olcay Kuş used in his previous works included everything; he could have carried anything from life to his works by using templates. But now, he wants to create a context in which the templates will be placed accordingly. Unlike the works in which we see the pop art effect because of the reproduced patterns on the surface and their colors (this reproduction and reduplication resulted from the fact that the artist who works on large scale canvases previously used little patterns.), his recent works are going beyond being aesthetically beautiful. In his recent exhibition, he contextualizes the templates; hence, his works rest on a sound ground. This exhibition, on the other hand, makes much more powerful statements than the previous one. As we've mentioned above, this exhibition is both more political and topical.

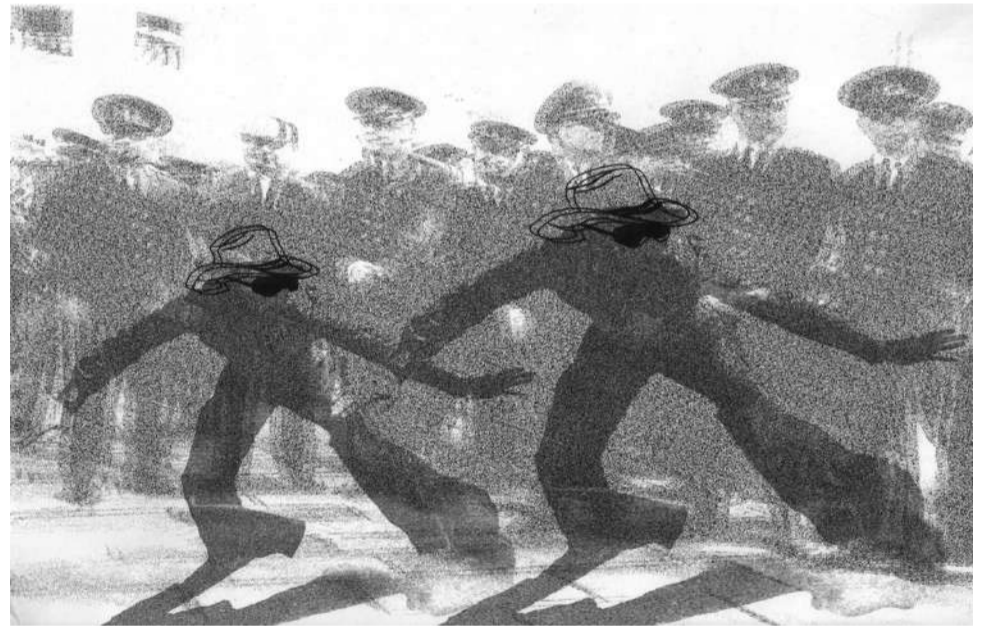
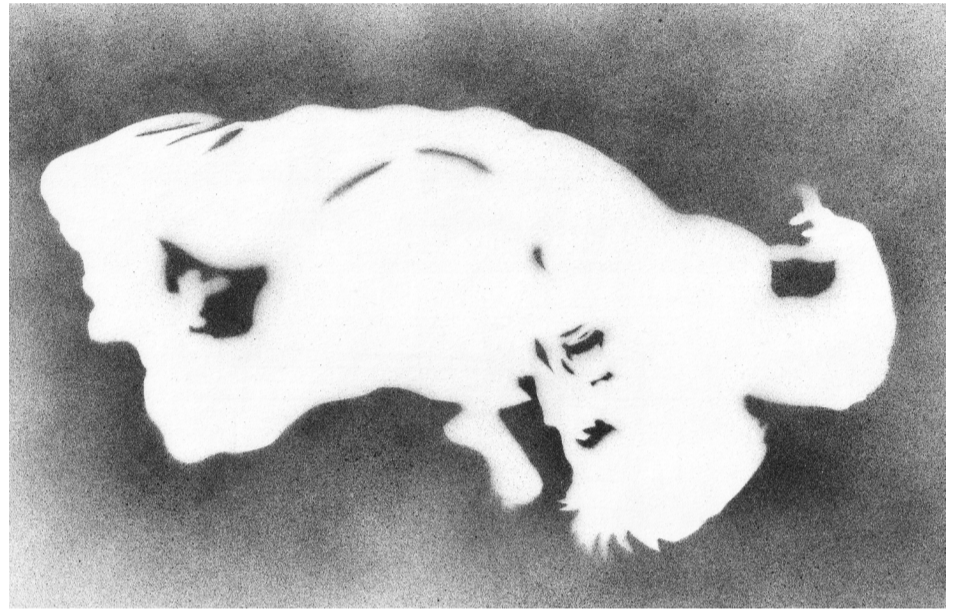
In this exhibition, we also see Olcay Kuş' drawings. The artist who seeks innovation in his works does not like to stay stagnant. He plays with his pictures and enjoys this game. In his large-scale drawings that we also saw in Contemporary İstanbul, we feel the effect of the wall texture. But this time, he doesn't use newspapers to give this impression; he prefers lead pencil and charcoal pencil to create this texture. From the technical aspect, Olcay Kuş puts the clock back with these drawings; yet these are not 'drawings' in the strict sense. They are different from classical drawings. Just like the drawings that were exhibited in Contemporary İstanbul, which he made on transparent paper with lead pencil and charcoal pencil... He doesn't create a drawing or scratch; again he makes the scratch by using templates. And again these are large-scale drawings as it is in most of his canvases.

The artist needs large-scale surfaces because we come across huge walls on streets. Walls that at times separate us from others and at times confine us... Just like the walls we see outside, Olcay Kuş prefers to make his point on the surfaces of big canvases. He of course has small canvases as well. These small sized ones, on the other hand, leave the impression that the artist has selected a tiny image from a wall and wanted to focus on it.

In his solo exhibition titled "Game Center", Olcay Kuş succeeds in fitting a big street with its feelings, past, witnesses, experiences and memories into the gallery. The sound and the silence of the street, the violence we have recently witnessed and the 'games'... The real life...

İsimsiz, kağıt üzerine karşıık teknik, değişken boyutlarda, 2013
Untitled, mixed media on paper, variable sizes, 2013

Taht Oyunları I, tuval üzerine akrilik ve sprej boya, 220 x 200 cm, 2013
Game of Thrones I, acrylic and spray paint on canvas, 220 x 200 cm, 2013

Taht Oyunları II, tuval üzerine akrilik ve sprej boya, 220 x 200 cm, 2013
Game of Thrones II, acrylic and spray paint on canvas, 220 x 200 cm, 2013

İsimsiz, gazete kağıdı ve cam üzerine sprej boya, 114 x 94 cm, 2013
Untitled, spray paint and newsprint on glass, 114 x 94 cm, 2013

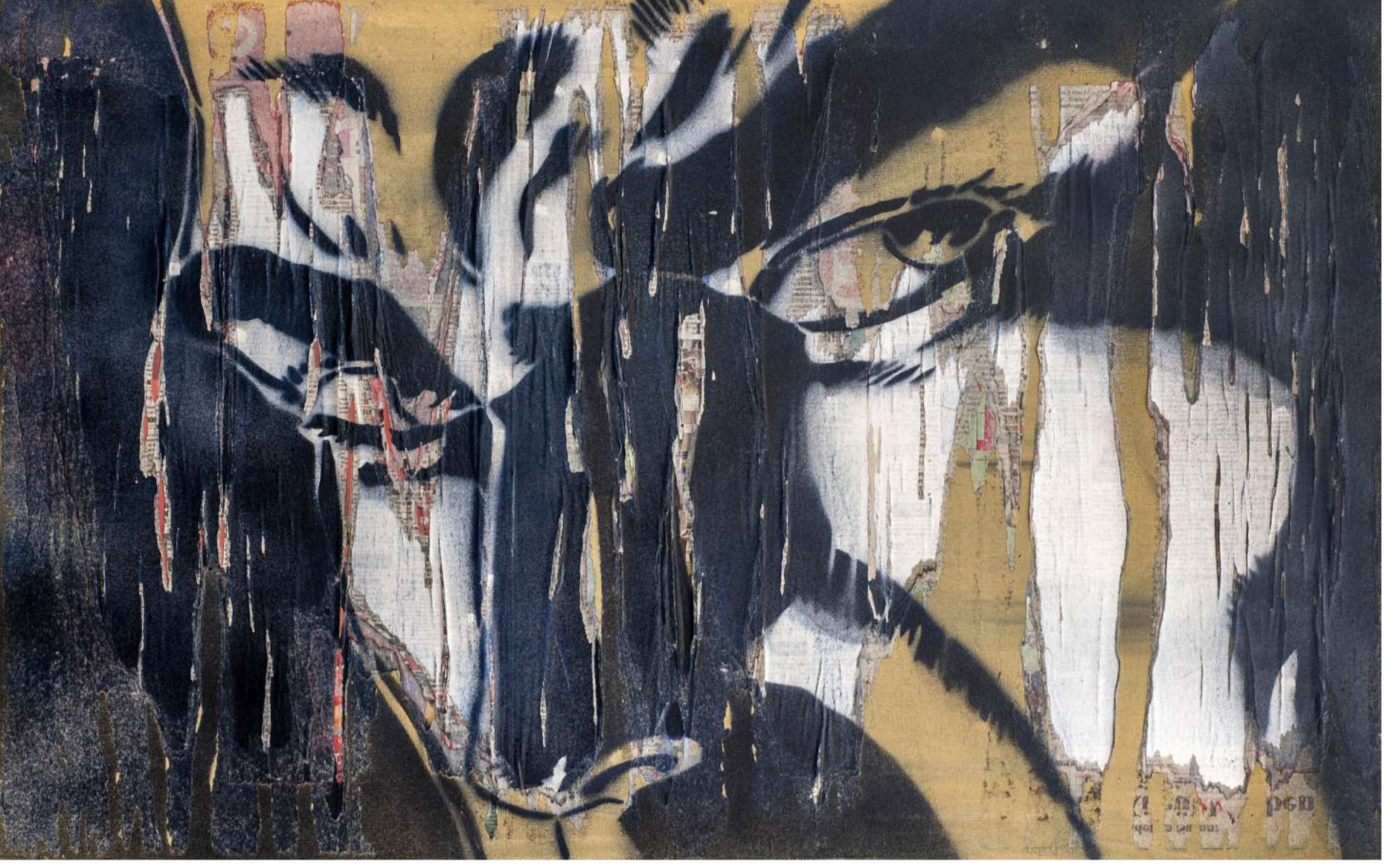
İsimsiz, gazete kağıdı ve cam üzerine sprej boya, 114 x 94 cm, 2013
Untitled, spray paint and newsprint on glass, 114 x 94 cm, 2013

Kazanan, tuval üzerine karışık teknik, 120 x 160 cm, 2013
Winner, mixed media on canvas, 120 x 160 cm, 2013

Çirkin Saldırı, tuval üzerine karışık teknik, 200 x 150 cm, 2013
Ugly Attack, mixed media on canvas, 200 x 150 cm, 2013

Oyuncu II, tuval üzerine karışık teknik, 60 x 90 cm, 2013
Player II, mixed media on canvas, 60 x 90 cm, 2013

Oyuncu I, tuval üzerine karışık teknik, 60 x 90 cm, 2013
Player I, mixed media on canvas, 60 x 90 cm, 2013

Başkan, tuval üzerine kaşık teknik, 150 x 190 cm, 2013
President, mixed media on canvas, 150 x 190 cm, 2013

Mahalle Takımı, tuval üzerine karışık teknik, 90 x 180 cm, 2013
Street Team, mixed media on canvas, 90 x 180 cm, 2013

Oyuncak, tuval üzerine akrilik ve sprej boya, 155 x 200 cm, 2013
The Toy, acrylic and spray paint on canvas, 155 x 200 cm, 2013

-Olcay Kuş-

1985 İzmir'de doğdu.

2010'dan itibaren İstanbul'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

Eğitim

- 1999-2003 Işıl Saygın Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi
- 2003-2007 İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Resim Öğretmenliği

Solo Sergiler

- 2006 Çetin Emeç Sanat Galerisi , İzmir
- 2011 Art On the Gallery "Sıradan Bir Gün" , İstanbul

Seçili Karma Sergiler

- 2005 DEÜ BEF Sanat Galerisi, Performans Sergisi, İzmir
- 2006, 2007 Turgut Pura Yarışma Sergisi , İzmir
- 2006 Nuri İyem Yarışma Sergisi, İstanbul
- 2007 Çevre ve Orman Bakanlığı,"Küresel Isınma" Yarışma Sergisi, Ankara
- 2009 Egeart Genç Sanatçılar, Yarışma Sergisi, İzmir
- 2010 Piha kolektif Sanat ", "Yargı ve Hoşgörü" ,İstanbul
- 2010 Galatea art Sanat Galerisi, İstanbul
- 2011 Art On the Gallery, Crossroads, İstanbul
- 2011 Art On the Gallery, Artbeat Art fair, İstanbul
- 2011 Art On the Gallery, Contemporary İstanbul
- 2011 Piha Kolektif Sanat "HİKİKOMORİ", İstanbul
- 2011 Cer Modern "Doğa Cennetse, Kent cehennemdir", Ankara
- 2011 Galeri Espas "Volume II", İstanbul
- 2012 Art On the Gallery, Contemporary İstanbul
- 2013 Opera Gallery "The İstanbul Portfolio", Dubai
- 2013 Art On the Gallery, Contemporary İstanbul
- 2013 Art on the Gallery, Painting Matters

Residency

- 2011 Casa Dell'Arte Residency Program, Bodrum

-Olcay Kuş-

I was born in Izmir-Turkey in 1985.

Since 2010 I have been living and continuing my art works in Istanbul.

Education

- 1999-2003 Isilay Saygin Fine Arts High School
- 2003-2007 Izmir Dokuz Eylul University, Faculty of Education, Art Teacher Department

Solo Exhibitions

- 2006 Çetin Emeç Art Gallery , İzmir
- 2011 Art On the Gallery "An Ordinary Day" , İstanbul

Selected Group Exhibitions

- 2005 DEÜ BEF Art Department Gallery Performans Exhibition İzmir
- 2006, 2007 Turgut Pura Contests Exhibition , İzmir
- 2006 Nuri İyem Contest Exhibition, İstanbul
- 2007 Ministry of Environment and Forestry"Global Warming", Contests Exhibition Ankara
- 2009 Egeart Young Artists Contests Exhibition
- 2010 Piha collective Sanat ", 'Justice and Tolerance,İstanbul
- 2010 Galatea art Sanat Gallery İstanbul
- 2011 Art On the Gallery, Crossroads, İstanbul
- 2011 Art On the Gallery, Artbeat Art fair, İstanbul
- 2011 Art On the Gallery, Contemporary İstanbul
- 2011 Piha Collective Art"HİKİKOMORİ", İstanbul
- 2011 Cer Modern "If The Nature is Heaven, The City is Hell", Ankara
- 2011 Galeri Espas "Volume II", İstanbul
- 2012 Art On the Gallery, Contemporary İstanbul
- 2013 Opera Gallery "The İstanbul Portfolio", Dubai
- 2013 Art On the Gallery, Contemporary İstanbul
- 2013 Art on the Gallery, Painting Matters

Residency

- 2011 Casa Dell'Arte Residency Program, Bodrum

Milli Savunma Aracı, kağıt üzerine füzün ve sprej boya 146 x 320 cm, 2013
National Defense Vehicle, fusain and spray paint on paper, 146 x 320 cm, 2013